

Якщо за перемогу в чемпіонаті будемо присвоювати п'ять очок, у Кубку СРСР — три, за друге місце в першості — два, за третє — одне, то складемо таку класифікацію (Ч — кількість перемог у чемпіонатах; К — у Кубках СРСР; С — другі місця; Б — треті місця; Р — загальна кількість очок):

	Ч	К	С	Б	Р
1. Валерій Лобановський	6	4	3	1	49
2. Борис Аркадьєв	6	4	2	2	48
3. Віктор Маслов	4	6	4	—	46
4. Михайло Якушин	6	1	6	1	46
5. Микита Симонян	3	4	2	2	33
6. Костянтин Бесков	1	2	7	1	26
7. Олександр Севідов	2	2	2	2	22
8. Костянтин Квашін	2	2	2	1	21
9. Микола Гуляєв	2	1	2	1	18
10. Нодар Ахалкаці	1	2	1	3	16

ОРІЄНТОВНІ СКЛАДИ КОМАНД:

«НИВА» (Вінниця)

«ДИНАМО» (Ірпінь)

М. Загоруйко

В. Циткін

Ю. Іщук

А. Мороз

В. Яцишин

А. Сухovej

С. Руденко

І. Домченко

О. Бобарико

А. Куцев

П. Касанов

І. Кабанець

С. Савран

С. Герасимець

В. Никитенко

С. Райко

Б. Карпиловський

В. Кинашенко

С. Шевченко

В. Опанасенко

В. Снлик

І. Жердев

Наступні матчі на стадіоні «Локомотив» вінницька «Нива» проведе 22 квітня з «Закарпаттям» (Ужгород) і 25 квітня з «Поділлям» (Хмельницький). Початок о 19.00.

До відома уболівальників: 5-15-33 — це телефон автоматичного секретаря, який дасть оперативні відповіді про результати чергового туру.



14 квітня

1986 року

ПОНЕДІЛОК

ФУТБОЛ

„НИВА“ — „ДИНАМО“
(ВІННИЦЯ) (ІРПІНЬ)

ПОЧАТОК О 19 ГОДИНІ

86

СЬОГОДНІ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ:

«Атлантика» — «Таврія»
СКА Од. — «Зоря»
«Буковина» — «Стахановець»
«Суднобудівник» — «Авангард»
«Кристал» — «Торпедо» Лц.
«Нива» Тр. — «Маяк»
«Прикарпаття» — «Десна»
«Закарпаття» — «Шахтар» Г.
«Поділля» — «Новатор»
«Океан» — «Зірка»
«Торпедо» З. — «Нафтовик»
СКА К. — «Кривбас»
«Спартак» — «Шахтар» П.

ЗНАЙОМТЕСЬ, СУПЕРНИК «НИВИ»

Вигравши 1983 року першість України серед команд колективів фізкультури, ірпінські динамівці наступного сезону дебютували у чемпіонаті країни (шоста зона) серед клубів другої ліги. Попередню частину змагань ірпінці провели невдало, набравши лише третину можливих очок. У другій половині турніру вони грали впевненіше і показали більш як 50-процентний результат — 15 очок у 14 матчах. Закінчили новачки зональний турнір на 21 місці, залишивши позаду п'ять команд.

Не можна забувати, що у другому ешелоні виступали авторитетні в нашій республіці команди, в складі яких чимало висококваліфікованих футболістів. Попервах грати з ними було важко, але згодом молодь пристосувалась до нових умов, стала діяти рішуче, наполегливіше. Одне слово, динамівці, акліматизувалися в другій лізі. В минулому році вони здобули 12 перемог, стільки ж нічиїх і 16 поразок. Різниця м'ячів 41—48, очок — 36, місце — 20-е.

Чимало сил та зуміння доклали для підготовки команди заслужений тренер Узбецької РСР, майстер спорту В. І. Каневський та його помічник майстер спорту А. М. Мологай.

ЄВРОПЕЙСЬКІ КУБКИ, ЗА КРОК ДО ФІНАЛУ

1/2 фіналу. Перший тур.

КУБОК ЧЕМПІОНІВ

«Гетеборг» (Швеція) — «Барселона» (Іспанія) — 3:0.
«Андерлехт» (Бельгія) — «Стяуа» (Румунія) — 1:0.

КУБОК КУБКІВ

«Динамо» (Київ, СРСР) — «Дукла» (Чехословаччина) — 3:0.

«Атлетіко» (Мадрид, Іспанія) — «Байер» (Уердінген, ФРН) — 1:0.

КУБОК УЄФА

«Кельн» (ФРН) — «Варегем» (Бельгія) — 4:0.
«Інтернаціонале» (Італія) — «Реал» (Мадрид, Іспанія) — 3:1.

Матчі - відповіді відбудуться 16 квітня.

КУБОК СРСР. ПІВФІНАЛЬНІ МАТЧІ.

«Зеніт» (Ленінград) — «Шахтар» (Донецьк) — 2:2 (1:1). Додатковий час — 0:0. По пенальті переміг «Шахтар» — 4:3.

У другому півфіналі столичне «Торпедо» виграло на своєму стадіоні в земляків-спартаківців — 3:2.

Отже, 2 травня на Центральному стадіоні імені В. І. Леніна в Москві зустрінуться у фінальному матчі розіграшу Кубка СРСР 1985—1986 років столичне «Торпедо» і донецький «Шахтар».

Моковські торпедівці вдванадцятье гратимуть у кубковому фіналі, а «Шахтар» — увосьме. Столичне «Торпедо» п'ять разів виграло фінальний матч за Кубок СРСР, а «Шахтар» — чотири рази.

ДОВІДКОВА СЛУЖБА СТАДІОНУ «ЛОКОМОТИВ»

Виконуємо прохання численних наших уболівальників надрукувати список тренерів, які найчастіше приводили клуби вищої ліги до чемпіонських медалей і вигравали Кубок СРСР.

У чемпіонатах Радянського Союзу розігруються, як відомо, золоті, срібні та бронзові медалі. Правда, слід зробити одне уточнення: ці нагороди вручаються лише з 1947 року. Однак, щоб не вийшло плутанини, будемо називати призерами всі команди, що посідали перші триє місця у чемпіонатах країни. За 50 років розіграно 48 першостей.

Також піввіковий ювілей виповнюється турнірам за право володіти Кубком СРСР. За цей час його було розіграно 44 рази. Хто ж найчастіше приводив свої колективи до завоювання нагород першості чи Кубка країни, перебуваючи на тренерському містку?

По шість разів здобували чемпіонське звання команди, керовані Б. Аркадьєвим, М. Якушним і В. Лобановським. У Кубку СРСР такий показник у В. Маслова. По чотири рази діставався цей трофей командам Б. Аркадьєва, М. Симоняна і В. Лобановського. На роль «вічного другого» претендує К. Бесков: його команди сім разів ставали срібними призерами.